

Vooruit.

Stem
16 maart
PvdA

Jelle Zoetendal:

Als overheid moet je er voor iedereen zijn

Verbinding met de samenleving

De wereld een beetje beter achterlaten. Dat was in 2013 zijn drijfveer en dat is het nog steeds.

In dat jaar trad Jelle Zoetendal aan als wethouder. De gemeente Heerenveen zat financieel in zwaar weer en met financiën in zijn portefeuille zou je het met recht zijn vuurdoop kunnen noemen. Zoetendal is inmiddels uitgegroeid tot een ervaren bestuurder. “Mijn ervaring en degelijkheid zijn in deze turbulente tijden misschien saai maar ik denk dat die eigenschappen ook voor enige stabiliteit kunnen zorgen in het versplinterde politieke landschap.”

Toen Zoetendal in 2013 wethouder werd, moest er drastisch worden bezuinigd.

“Het huishoudboekje van de gemeente Heerenveen op orde brengen, dat was mijn prioriteit. Geen gemakkelijke tijd, ook al omdat er, naast de financiële problemen, allerlei taken rond zorg en ondersteuning van het Rijk naar de gemeenten werden overgeheveld. Daarbij hebben we altijd als uitgangspunt genomen, dat we niet alleen oog moeten hebben voor de meest kwetsbaren in de samenleving maar ook voor doorsnee inwoners die het misschien nog net redden. We moeten het samen doen, solidair zijn met elkaar. Dat betekent dat je er als overheid voor iedereen moet zijn. Daar zijn we volgens mij goed in geslaagd.”

Vitale dorpskernen

Ondanks de financiële malaise, begon Zoetendal meteen met het reserveren van geld voor het opknappen van de

dorpen. “Plannen waren er nog niet, dus er werd wel eens wat vreemd tegenaan gekeken maar er moest op termijn het nodige gebeuren, dat was wel duidelijk. In mijn tweede periode zat de gemeente financieel iets ruimer in haar jasje en zijn we gestart met het project Vitale dorpskernen. Samen met de inwoners van Jubega, Akkrum en Heerenveen hebben we de afgelopen vier jaar plannen gemaakt voor het opknappen van de dorpscentra. Die manier van werken is heel vruchtbaar gebleken. De ideeën komen van de inwoners en ondernemers zelf en ook de Plaatselijke Belangen zijn actief betrokken.”

Door corona werden de fysieke bijeenkomsten digitale, maar het enthousiasme bleef. “Mensen konden vanuit hun eigen huis reageren en op die manier hebben

Soms moet je als wethouder wel eens op je handen blijven zitten, terwijl je die liever uit de mouwen zou willen steken.

is belangrijk

we heel veel ideeën opgehaald. In Jubbega heeft Plaatselijk Belang zelfs enquêtes uitgezet en bij de plaatselijke supermarkt gestaan om mensen te bevragen. Nu ligt er een plan voor de komende vier-vijf jaar, waarmee het hele centrum van Jubbega opgeknapt gaat worden.”

Zoetendal is onder de indruk. “Er is natuurlijk geen geld om alles aan te pakken maar het viel me op dat mensen daar heel realistisch in zijn en prima in staat zijn afwegingen te maken. In Akkrum bijvoorbeeld ligt de nadruk heel erg op groen, watersport en ontmoetingsplekken met zitjes in parkjes. De inwoners kiezen voor die dingen die bij het dorp passen. De gemeente hoeft dat niet te bedenken, dat doen de inwoners zelf.”

Handen uit de mouwen

Het zijn processen die veel tijd vergen. “Soms moet je als wethouder wel eens op je handen blijven zitten, terwijl je die liever uit de mouwen zou willen steken. Maar wat het in de voorbereiding aan tijd kost, win je later terug. Je neemt iedereen mee, creëert draagvlak. In Heerenveen-centrum, toch een miljoenenproject, is bijna geen inspraak nodig geweest. De inwoners wilden vooral voortgang.” Het zijn diezelfde inwoners die het proces bewaken. Zoetendal doet dat vanuit de gemeente, als voorzitter van de stuurgroep. “Deze manier van werken past heel goed bij mij. Ik vind het belangrijk om in verbinding te staan met de samenleving, rechtstreeks van mensen te horen of we de goede dingen doen.” Na acht jaar kan de eerste schop de grond in. Zoetendal zou graag de kans krijgen zijn werk af te maken en de uitvoering van de plannen blijven begeleiden. Het werk is wat dat betreft nooit af.

Daarnaast is duurzaamheid een onderwerp dat hem na aan het hart ligt. “Dat is tegenwoordig bijna een beladen woord met een negatieve bijklank. Toch ben ik er van overtuigd dat het anders moet. Ook daarbij wil ik de inwoners betrekken en ze vragen met ideeën te komen. Ik heb zelf twee jonge kinderen en vind dat we moeten nadenken over hoe het anders kan. Dat zijn we aan de volgende generatie verplicht. We hebben maar één aarde en daar moeten we een beetje zuinig op zijn.”

Een brug slaan

Elke dag wil ik als volksvertegenwoordiger een brug slaan tussen Den Haag en Fryslan. Mooie initiatieven uit de mienskip ophalen en die doorvertalen naar politieke oplossingen vind ik het coolste wat er is. Want er zijn zoveel mensen die elke dag het verschil maken.

Denk aan de medewerkers van Leppehiem in Akkrum die ook in tijden van corona nog altijd elke dag de beste zorg en ondersteuning bieden aan hun cliënten. Of bijvoorbeeld de mensen van het Friesland College die knokken om al die fantastische vakmensen de kansen en skills te geven die ze verdienen.

De komende jaren worden er veel belangrijke keuzes gemaakt die alle inwoners van Heerenveen raken. Denk aan het oplossen van de woningnood, de aanpak van klimaatcrisis of de komst van de Lelylijn. Die keuzes moeten eerlijk en fatsoenlijk zijn. Zo kan iedereen meedoen en kan ook de komende generatie wonen waar zijn hart ligt. En dat is Heerenveen!

Habtamu de Hoop, Tweede Kamerlid voor de PvdA
(hier op verkiezingstournee bij De Friese Poort)

Colofon ■ Aan deze uitgave werkten mee:

Evert de Jong, Marita de Jong, Alie Rusch, Betty van der Ven en Jelle Zoetendal. De foto's zijn van Grietsje Ruiter en Judith van Tongeren. Kijk voor meer info op www.heerenveen.pvda.nl of mail naar mail@gewoanjelle.nl

Twee bijzondere projecten in Nieuwehorne

In de Saksische boerderij in Nieuwehorne zijn sinds vorig jaar twee bijzondere ondernemingen gevestigd. De ene verbouwt op grote schaal vezelhennep, de andere teelt gratis groenten voor mensen aan de onderkant van de maatschappij. Samen met zijn broer Hendrik is Marthijs Roorda initiatiefnemer en directeur van het hennepbedrijf, GreenInclusive. Gestart met 35 hectare, dit jaar uitbreidend naar 350 hectare. De eerste sociale zelfoogsttuin van Nederland is een project van Loraine Westerneng, coördinator van stichting Sociaal en Vitaal.

Vezelhennep (*Cannabis Sativa*) is een nog vrij onbekend, maar zeer breed toepasbaar gewas. “Van hennep maken wij plasticvervangers, waarvan we huisvuilcontainers kratten, tafels en stoelen maken”, legt de jonge ondernemer uit. “Daarnaast is het uitstekend geschikt voor woningisolatie die we op grote schaal in Friesland willen produceren. Als alternatief voor onder andere glaswol. Hennep ademt. Het houdt het huis warm in de winter en koel in de zomer.”

“Bovendien heeft de eenjarige hennepplant een reinigende werking. Hij legt CO2 vast, groeit zonder kunstmest en bestrijdingsmiddelen, en heeft een wortel die voor een betere grondstructuur zorgt. Eigenlijk is hennep een wonderplant. Half april zaaien, in augustus maaien. Steeds meer melkveehouders zijn bereid om op een deel van hun grasland hennep met ons te telen. Ze hebben er verder geen werk van. Wij verzorgen alles. En ze beuren een uitstekend bedrag per hectare. Goed voor de boer, goed voor het milieu.”

Groentetuin

Boerendochter Loraine Westerneng is verantwoordelijk voor de groentetuin achter de Saksische boerderij. Nu nog een halve hectare groot, maar uitbreidbaar tot anderhalve hectare. Ondergebracht in de Stichting Sociaal en Vitaal. “Bedoeld voor gezinnen met een minimaal inkomen. In die gezinnen wordt, vaak noodgedwongen, goedkoop en ongezond gegeten. Wij zorgen ervoor dat ook zij toegang krijgen

tot verse groenten en fruit en dus gezonder gaan eten”, aldus Loraine.

Vorig jaar kwamen wekelijks een kleine zeventig gezinnen, meest uit Heerenveen, naar Nieuwehorne. “Meestal met de kinderen”, zegt Loraine. “Vaak op de fiets, dus ook gezond. Ze mochten hier uit tachtig soorten hun favoriete groenten oogsten. Kinderen vinden het ook prach-

tig. Ze zijn dolenthousiast. Ze vertellen het verder. Er is nu zoveel belangstelling, dat we een wachtlijst hebben. Duizenden gezinnen hebben geen toegang tot gezond eten. Ik heb er honderd procent geloof in dat we dat met elkaar in Friesland kunnen veranderen. Als dit in alle gemeenten gebeurt dragen we er met z’n allen toe bij dat juist deze groep kwetsbare mensen gezonder gaat leven. Eigenlijk

Een gezonde geest door gezond eten

Het zat wethouder Jelle Zoetendal al sinds 2018 niet lekker: basisschoolkinderen met overgewicht. Vergeleken met vroeger bewegen kinderen te weinig, terwijl ongezond eten overal op grijphoogte ligt. Zelfs restaurants hebben vaak kindermenu's van ongezond eten, wist de gemeente. En dus werden scholen uitgedaagd een gezond menu te bedenken. Basisschool Spring! in De Akkers heeft bewegen en gezondheid hoog in het vaandel en dus pakte zij de handschoen op. Juf Antsje Swart: "Kinderen van groep 5/6 gingen er thuis over praten en op internet zoeken. Iets lekkers én gezonds." Chef-kok Danny de Vries van Hof van de Koning werkte graag mee. "Ik zat in de jury en we proefden de ideeën in de voorronde. Damiana Hoen won met haar (kinder)menu de 1e prijs: een kookworkshop bij mij. Maar 10 jonge koks erbij in de keuken is voor mij de absolute max!" Damiana mocht 3 klasgenoten uitkiezen, 6 anderen werden bij loting bepaald. Danny: "Haar menu was heerlijk en dus zetten we het op de kaart!"

Roet in het eten

Nee, er kwam geen patat of kroket aan te pas en ook geen pannenkoek. Danny: "Damiana had leuke dingen met biologische groenten bedacht. Zoete aardappel frietjes en een broccolibal. Knapperig als gewone frites en een bitterbal. Met - tóch - een beetje mayo."

De lockdown gooide aanvankelijk roet in het eten. Wat heb je aan een ge-update menukaart in een gesloten restaurant? Gelukkig heeft de school de smaak te pakken. De kinderen, inmiddels groep 6 en 7, kwamen het afgelopen najaar alsnog langs. Juf Antsje: "Damiana had al met Danny overlegd of alles op voorraad was.

zouden de zorgverzekeraars zulke projecten moeten steunen."

Vorig jaar heeft de stichting ook 500 verschillende fruitbomen geplant. Die zullen dit jaar nog geen vrucht dragen. Maar volgend jaar, is de overtuiging van Loraine, zullen die ook hun bijdrage leveren aan een gezonder eetpatroon van mensen, die het het hardst nodig hebben.

Dus toen konden de 10 koks-in-spé aan de slag. Om 12 uur kwam de rest van de klas alles opeten." Danny zag in Damiana wel een chef-kok: "Ze zette alle kids aan het werk!"

De Spring! doet veel aan bewegen, men gaat uit van een gezonde geest in een gezond lichaam. Zo'n kindermenu 2.0 is natuurlijk leuk, maar dezelfde insteek hanteren ze het hele schooljaar. Juf Antsje:

"Met verjaardagen stimuleren we de kinderen gezonde traktaties mee te nemen. Ook de ouders zijn er bewust mee bezig!"

KINDERMENU 2.0

Vooraf:	Pompoen-tomatensoep
Dan:	Zoete aardappelfrietjes met broccoli-bal en mayo
Toe:	Appelkruimeltaart

‘Met dank aan Jelle Zoetendal’

Aangepaste woning in Aldeboarn voor rolstoelbasketballer Dennis de Vries

De aangeboren handicap was voor Dennis de Vries (26) geen beletsel voor topsport. Jarenlang behoorde hij tot de top van de Nederlandse rolstoelbasketballers. Hij woonde lange tijd op nationaal sportcentrum Papendal. Temidden van valide topsporters. Daarnaast volgde hij een opleiding aan het CIOS in Heerenveen en Arnhem. In Heerenveen heeft hij op het CIOS nu een baan als assistent-bewegingsagoog. Topsport staat nu op een lager pitje, al speelt hij in het team van HSVB uit Haren in de sterke Duitse competitie. Zijn levensmotto luidt: kijk naar je mogelijkheden, niet naar je onmogelijkheden. “Ik wil niet afhankelijk zijn van anderen”, zegt hij in zijn aangepaste appartement in Aldeboarn. Om die toegewezen te krijgen was hij juist wel afhankelijk van anderen.

“Toen ik Papendal moest verlaten zocht ik een woning in de buurt van Heerenveen. Daar had ik immers m’n werk. Voor een jongerenwoning kwam ik niet aanmerking. Ik stond te kort ingeschreven. Ook kon ik geen 55plus-woning krijgen. Bij WoonFriesland snapten ze mijn probleem wel, maar ze moesten zich nu eenmaal aan de procedure houden. Ik dreigde tussen de wal en het schip te raken. Ik heb toen min of meer ten einde raad wethouder Jelle Zoetendal gebeld. We kenden elkaar wel.”

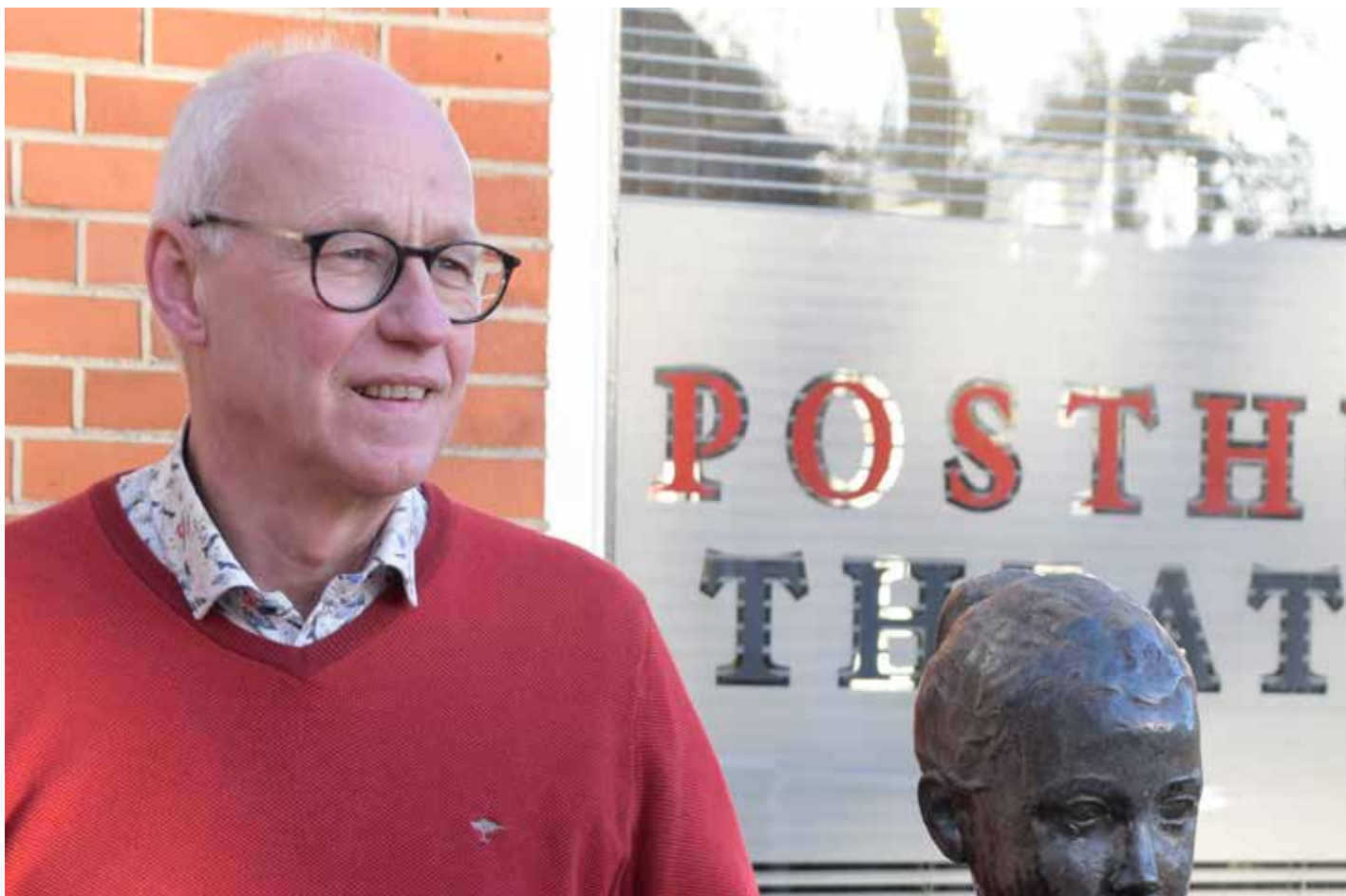
“De bewoner hier ging weg. Dankzij Jelle en zijn netwerk kreeg ik deze flat op de tweede verdieping toegewezen. Geweldig. Ik ben hier erg blij mee. Ik red me helemaal zelf.”

Dankzij Jelle Zoetendal had Dennis binnen een maand een woning. In Aldeboarn. In het appartementencomplex De Molkfabryk. Dennis: “De bewoner hier ging weg. Dankzij Jelle en zijn netwerk kreeg ik deze flat op de tweede verdieping toegewezen. Geweldig. Ik ben hier erg blij mee. Ik red me helemaal zelf. Kook m’n eten zelf. Rij in een auto. Ga naar m’n werk, naar m’n sportclub. Ik probeer nu een ploegje op te zetten, samen met Lyndenstein in Beetsterzwaag. Af en toe komt hier iemand om de boel schoon te maken.”

Dennis de Vries kan ondanks zijn handicap prima functioneren in de maatschappij. Met een baan, met z’n sport en nu dus ook met een geschikte woning. Wel pleit hij ervoor dat gemeenten moeten bevorderen om aangepaste woningen beschikbaar te hebben. De gemeente Heerenveen is wat dat betreft een goed voorbeeld, vindt hij. “Daarmee bevorder je dat ook gehandicapten zelfstandig kunnen wonen. Zonder afhankelijk te zijn van anderen. Deze woning is voor mij een enorme ommekeer in mijn leven geweest.”

G1000 is burgerparticipatie in optima forma

De persoonlijke drive voor Piet Hein Oosterhagen (Indonesië, 1955) om zich vier jaar geleden aan te melden voor de G1000, is de diepgewortelde liefde voor zijn woonplaats Heerenveen. Het initiatief, besluitvorming door een panel van inwoners, in 2011 in het leven geroepen door de Belgische auteur David van Reybrouck en een aantal medestanders, vond navolging in het Friese Haagje.

Het college van Burgemeester en wethouders van de gemeente Heerenveen vindt het eveneens van groot belang om burgers en politiek dichterbij elkaar te brengen en inwoners te laten meedenken en meepraten over hun woonomgeving. Vanaf het prille begin bleek het initiatief een schot in de roos. In plaats van 250 deelnemers waarop was gerekend, meldden zich maar liefst 400 belangstellenden aan. Oosterhagen was er vanaf het begin bij en is enthousiast. “Ik ben een groot voorstander van meer burgerparticipatie. Wat dat betreft zit er bij mij ook een stuk idealisme achter. Ik heb dan ook geen moment getwijfeld om mij aan te melden.” De Centrumvisie, die centraal stond tijdens de bijeenkomsten, kent tien speerpunten waarvan cultuur er één is. Oosterhagen houdt

zich bezig met de voorstellen voor het Heerenveense Culturele Kwartier, waarvan ook de Heerenveense School deel uitmaakt. Inmiddels is hij woordvoerder van de monitorgroep en voert eens in de maand overleg met de gemeente. De lijnen zijn kort. “We houden als monitorgroep een vinger aan de pols bij de uitvoering van de plannen.” Oosterhagen is blij met G1000. “Ik heb mijn leven lang in Heerenveen gewoond en maak me zorgen over de afbraak, die in de vorige eeuw is ingezet. Dat moeten we met zijn allen zien te voorkomen.”

Graag zou Oosterhagen een grotere inbreng van jongeren zien. “Dat is voor mij een punt van zorg. Er hebben zich te weinig jonge inwoners aangemeld. We gaan ons best doen om daar verandering in te brengen. Het is heel mooi werk: met de kennis van toen en nu, nadenken over wat je morgen wilt realiseren. Het continu bezig zijn met de toekomst, daarvoor plannen maken en oplossingen verzinnen, is heel interessant en leerzaam. Daar hebben we de jeugd hard bij nodig. Uiteindelijk gaat het ook over hun toekomst.”

Voor mij staat de mens voorop, niet de markt!

Ze zit er ontspannen bij, Masite Ersoy (37). Deze nieuwkomer werd op de vijfde plaats van de PvdA kandidatenlijst voor de verkiezingen geplaatst.

Waarom ze de politiek in wil? “Mijn vader zei altijd dat ik iets voor de maatschappij kon betekenen. En zo voelt het ook.” Het begon met mantelzorgen. Hoe kun je het anders noemen als een jong kind voor haar moeder tolkt bij de huisarts? Haar vader had zijn werk. Hij was gastarbeider. En dus verdiepte de hier geboren en getogen Masite zich al jong in kansen voor haar moeder. Ze regelde bijvoorbeeld taal-, fiets- en zwemlessen. En nog steeds doet ze veel voor haar ouders en een bejaarde tante.

Masite kent de samenleving van verschillende kanten. Ze werkt in de gemeente De Fryske Marren en voelt zich in haar functie bij Publiekszaken ook Friezin. Ze staat dicht bij degenen die hulp zoeken. “Ik vind dat je Fries moet kunnen spreken of het minstens moet kunnen verstaan. Taal is zó belangrijk!” Door haar kinderen - de oudste is net naar de middelbare school - is ze goed op de hoogte van wat er bij jongeren speelt in onze gemeente.

Misstanden

Het ‘arbeid’ in de naam van de Partij van de Arbeid spreekt Masite vooral aan. In elk onderdeel van het verkiezingsprogramma herkent ze haar eigen idealen. Intussen ziet ze misstanden. “Dat je gemiddeld veertig maanden moet wachten op een huurwoning. Vreselijk! Intussen staan er winkelpanden leeg.” Masite vindt dat er meer duurzame woningen moeten komen. Op haar dak liggen al zonnepanelen en tja... ze kookt nog op gas. “We moeten in 2030 van het gas af, dus ik had alvast een

kookplaatje gekocht om te wennen.” Ze grinnelt dat het eten toen aanbrandde...

Haar eigen idealen zijn herkenbaar én ambitieus. De mens moet vooropstaan, vindt Masite, niet de markt. Dat betekent dat iedereen meetelt en gelijke kansen krijgt, ongeacht geloof, huidskleur en inkomen – om maar wat te noemen. Intussen ziet ze ook de problemen van flexwerk, 0-uren contracten, het tekort aan ondermeer schoonmakers.

Wat ze de partij wil bieden als ze gekozen wordt? “Samenlevingszaken past bij mij. Maar als alle fractieleiden dat willen, dan gaan we in overleg.”

Het zal wel loslopen. Masite kan nu al goed ‘polderen’.

Stem
16 maart
PvdA